

La frase del dia

“Mai he pensat que Jordi Pujol fos corrupte. El que ha fet és una operació de cobertura als seus fills”

Felipe González, EXPRESIDENT DEL GOVERN ESPANYOL

A la tres

Xevi Xirgo xxirgo@elpuntavui.cat

‘Victus’ com a símptoma

Un dia d'aquests ens hauríem de posar d'acord per fer un reconeixement públic al ministre Margallo. A Margallo i, posat's a fer, a María Dolores de Cospedal. L'un, per la feina que ens està fent en l'àmbit internacional i, l'altra, per la feina que ens està fent internament. Vostès van sentir ahir les declaracions de De Cospedal?: “L'independentisme és una dictadura encoberta.” Maredeu! La secretària general del PP diu una bestiesa com aquesta i a l'Estat ningú s'esvera i li demana seny. Estan nerviosos, preocupats, i veuen que el tema (*“el problema catalán”*, que en diuen ells) se'ls escapa de les mans. I les pressions del Ministeri d'Exteriors perquè l'Instituto Cervantes suspengués dijous la presentació de la traducció al neerlandès del llibre *Victus*, de

“Un estat que amenaça i boicoteja és un estat insegur, que té por”

Sánchez Piñol, en són el símptoma més clar. Quan un estat ha de recórrer a això, a les pressions (al bisbe de Solsona, a Sánchez Piñol, a Carles Viver i Pi-Sunyer, a Xavier Sala Martín..., i les que no sabem); quan un estat ha de recórrer a això, deia, és que està nerviós i acomplexat. Acomplexat perquè el que hauria de fer Espanya és posar Sánchez Piñol com a exemple de pluralitat, d'un autor que va escriure primer

la novel·la històrica en castellà (no ens n'oblidem) i que triomfa després en català però també en molts altres idiomes. I què fa? En comptes de valorar-lo, el boicoteja. Perquè té por. A Holanda no han entès res. I què fa De Cospedal quan des de CiU, ERC, ICV i la CUP se'ls adverteix des de fa mesos i mesos que Catalunya vol decidir? Posar-se a la pell de l'altre i intentar entendre-ho? No. El que fa és proposar al PSC, a UPD, a Podem i a qui sigui una gran coalició antiindependentista. Brillant. Quan en una parella un se'n vol anar i l'altre no, habitualment el segon intenta seduir el primer perquè es quedi. Ells no. Per ells l'estratègia és maltractar-lo encara més i boicotejar-lo. El que els deia: gràcies Margallo, gràcies De Cospedal, gràcies per ajudar-nos a omplir la V en aquesta recta final.

EDITORIAL

Espanya, contra la seva llengua

■ L'escriptor Albert Sánchez Piñol ha estat l'última víctima de l'estrany concepte de la diplomàcia que tenen els serveis exteriors de l'Estat espanyol, que aquest cop ha tingut com a exemple la vergonyosa actuació de l'Instituto Cervantes, que va prohibir per motius polítics la presentació a Utrecht de la traducció al neerlandès de la seva celebrada novel·la ‘Victus’. En primer lloc, resulta pintoresc que l'organisme dedicat a promoure arreu del planeta les lletres castellanques actuï d'aquesta manera contra una novel·la que precisament està escrita originàriament en aquesta llengua i que ha estat un dels èxits comercials més importants dels últims anys. No són gaires els llibres recents en llengua castellana que tinguin una demanda tan important de traduccions als principals idiomes internacionals. El cas de Sánchez Piñol posa de manifest que el paroxisme de l'Estat espanyol contra Catalunya ha arribat a l'extrem de desaparar-se al peu prohibint la presentació d'un llibre escrit en la llengua de Cervantes perquè l'autor és català.

L'actuació espanyola a Utrecht, que també han patit altres catalans arreu del món, com ahir va revelar Xavier Sala Martín, posa en evidència la naturalesa d'un nacionalisme espanyol que pretén retenir Catalunya però que considera els catalans uns indesitjables si no defensen la seva idea de nació. Amb aquest exemple, la comunitat internacional té una prova més d'allò que la ciutadania de Catalunya ja coneix. I la diplomàcia espanyola s'apunta una nova operació de prepotència barroera destinada a bloquejar tota via d'expressió, de llibertat d'expressió, de Catalunya al món. Aquest és l'Estat on se'ns proposa viure com a alternativa a la independència.

Xocolata espessa

Carregats de raons

The *New York Times*, *Fortune*, *Time*, *The Washington Post*, *The Economist*... són només alguns dels mitjans radicals i extremistes que des dels seus comentaris editorials o columnes d'opinió se'n fan creus de l'immobilisme del govern espanyol. L'argument de la legalitat i la Constitució és senzillament incompreensible a ulls estrangers. En els països normals, quan la llei no s'ajusta a la voluntat de la majoria, s'adapta, es canvia. Se'n diu democràcia. En aquestes darreres setmanes, el ministre García-Margallo està fent equilibris i fintes per esquivar les pressions internacionals en el cas de l'Iraq i l'Estat Islàmic. Els EUA, França, Itàlia, la Gran Bretanya i d'altres estan enviant armament al govern del Kurdistan, que no només és independentista, sinó que ha manifestat públicament la seva decisió de convocar un referèndum d'autodeterminació. En aquests moments de crisi, quan els integristes decapiten periodistes davant les càmeres i assassinen i esclavitzen la població civil, els esforços i les pressions diplomàtiques espanyoles per fer que les armes siguin enviades exclusivament a través del govern central de Bagdad han provocat un profund malestar en les cancelleries dels altres països. Espanya actua engegada i cada cop més nerviosa. La batalla de la premsa i de l'opinió pública internacional ja l'han perduda. Estan ensopegant també en l'àmbit diplomàtic. Si aconseguim una mobilització massiva l'Onze de Setembre, a ulls del món ja haurem guanyat.

Germà Capdevila

Les cares de la notícia

CONSELLERA D'ENSENYAMENT

Irene Rigau

Fermesa a les aules

L'inici de curs vindrà acompanyat d'una injecció important de nous docents i també amb la determinació ferma de plantar cara de manera intel·ligent a la llei Wert. Rigau ha recordat que la llei està recorreguda “del dret i del revés” i garanteix que no hi haurà disfuncions a les aules.

PRESIDENT D'UCRAÏNA

Petró Poroixenko

Més a prop de la pau

El president d'Ucraïna, Petró Poroixenko, ha anunciat un acord amb els líders prorussos separatistes per posar fi als enfrontaments militars. Després de diversos alto el foc infructuosos, l'acord obre la porta a una resolució pacífica al conflicte territorial després que l'OTAN ha sospesat seriosament intervenir-hi.

VICEPRESIDENTA DEL GOVERN ESPANYOL

Soraya Sáenz de Santamaría

Barreja demagògica

L'estratègia del PP davant les aspiracions sobiranistes catalanes continua essent la barreja i la demagògia. La número dos de Mariano Rajoy va retreure ahir al president Artur Mas que l'executiu se centri en la consulta i desatengui les preocupacions “reals” dels ciutadans. Com si els ciutadans fóssim ximplés.

